

GERMANOR

BUTLLETI D'INFORMACIO

BESALU I COMARCA

Besalú 29 juny de 1.972

EXEMPLAR nº 15

L'INFANT

Dorm l'infant amb els braços estesos
sobre el llençolet brodat

Els ulls clucs miren l'interior, i el
pit dolçament es solleva

Senyor, Tu hi ets.

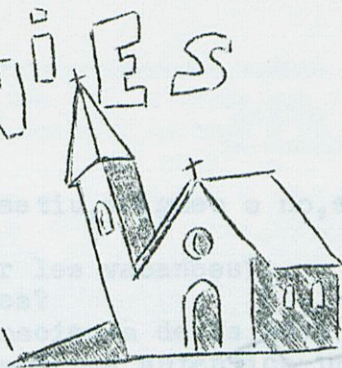
T'adoro en aquest infant que encara no
t'ha desfigurat.

Ajuda'm a esdevenir com ell.

A retrobar la teva imatge i la teva Vi-
da, soterrades en el meu cor, i tan endintre.

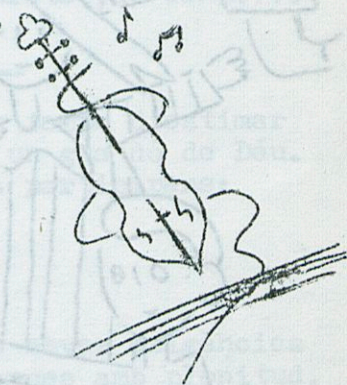
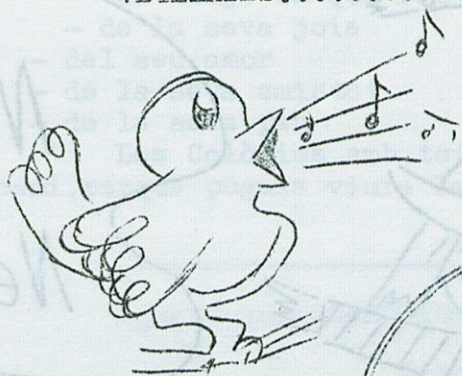
Michel Quoist.-

COLONIES

Activitats

RECREATIVES, CULTURALS,.....
PER COLLES I TOTS JUNTS.
XERRADES SOBRE TEMES DE
FORMACIO
EXCURSIONS, FOCS DE CAMP
VETLLADES.....

COLONIES

S. Pere Aspuig

Preu: 1.000 pts

Nenes: 10 al 23 Juliol

Nens: 7 al 20 Agost

Besalú: Silvestre, Teresina, Pere Masoliver

S. Jaume: Teresa Mir

S. Joan les Fonts: Gregori Canalies, Susana Sarvosa

Apunteu-vos

COLONIES

En arribar l'estiu, volgueu o no, ens trobem davant d'una elecció a fer.

- Cóm, orientar les vacances?
- Cóm viure-les?

Pels pares conscients de la seva responsabilitat, les vacances dels fills són una autèntica preocupació.

Els homes som uns buscadors eterns de la joia, de la felicitat. Un camí per a trobar la joia, és el joc, les sortides, les nits a muntanyes, les hores d'amistat, de cant....

Els temps de vacances, és un temps d'estimar i d'estimar molt. Els temps de vacances, son un gra dó de Déu.

Un temps en que Déu ens fa participar:

- de la seva joia
- del seu amor
- de la seva amistat
- de la seva pau

Les Colònies amb totes les seves exigències t'obre un camí, perque puguis viure les vacances amb plenitud.

Aquest any: COLONIES DE NENES a S.PERE ASPUIG

Dies 10 al 23 de Juliol

COLONIES DE NENS

Dies 7 al 20 d' Agost

....." que cap infant per mancar de mitjans econòmics deixi d'assistir a les Colònies!.....

Aquesta vegada, i no per manca de tema sinó per considerar-ho adient a la temporada, serà una ostampo col·lectiva dedicada als esforçats treballadors que es dediquen a la tasca de la sega: els SEGADORS.

"Pel juny la falç al puny" diu l'adagi i tal volta cap de tan ben aplicat com aquest.

Efectivament: després de la bellesa incomparable de la florida del mes de maig, el juny amb els seus dies inacabables i amb la xardor dels raigs del sol, fa que madurin els fruits de la terra i per damunt de tots el blat. Els camps sembrats, verds com una maragda, comencen ja a rossejar sotmesos a la roentor daurada de l'astre rei. I és en aquest mes que es realitza la bonica estampa dels SEGADORS.

Convinguda la feina a la bestreta amb el cap de colla i arribada l'hora, un grup d'homes muntanyencs fornits i cepats comença la tasca a la plana de l'Empordà i va pujant amunt per la Garrotxa fins a retornar altra volta a la Cerdanya, va segant el blat dels camps de diferents masies i contrades. I lo bonic és veure com de sol a sol, protegits els dits de la mà esquerra amb uns didals de canya i el cap amb una pallola, amb les seves grosses falç van tallant les grogues tijes del blat, seguint cada un el seu rem i al compàs que assenyala la direcció del cap de colla, deixant rera seu llargues estoses d'estives de blat, que uns altres cuidaran de lligar fent les garbes i per últim quan ja sigui el camp segat, entre tots, apilonant les garbes d'una manera adient, faran els gabaions o garberes per tal que el gra pugui acabar de secar-se sense que es malmeni.

Però naturalment aquets homes que porten a cap una feina tan penosa i feixuga, necessiten recuperar les energies que gasten, i per això (molt sovint) la mestressa de la casa, acompanyada de la seva fillada, fa cap al camp amb les cassoles plenes d'olorosa i bona minestra que posa en qualque lloc arreerat per l'ombra d'algun arbre que voreja el camp i que aviat és engolida

coses de nanos, començarem a remenar trastos, robes i coses (poques) que havien pertenescut a aquell desgraciat i que mai ningú s'atrevis a agafar-les perquè no valien res o, tal vegada, per por.

En un forat que hi havia a la paret i sota d'una llumeta d'oli, mig amagats per una pila de pols, vaig trobar-hi uns papers escrits, bruts i tacats. Al fullejar-los va resultar que eran la narració d'un fet que ell en fou testimoni. M'els vaig portar a casa, vaig rellegir-los i heus aquí l'esce- ma que hi havia descrita. Jo la poso tal com és i em reservo la opinió, doncs si en fes esment, ben segur que creurieu que soc el que deien d'ell: un boig:

=====

Com cada matí he anat amb el carro a recollir les escombreries dels carrers i del veïnat. Sempre el mateix: sobres de viandes, draps, ferrots, alguna joguina feta malbé, papers, recanvis gastats de bolígrafs.....

En una de les galledes he vist un nin negre al que mancaven els braços i les extremitats inferiors; portava un traje esparracat de coloraines i tenia un rostre agradable i simpàtic i una riallera boca pintada d'un vermell ja destenyit. No n'he fet més cas i l'he buidat junt amb les demés porqueria dintre del carro.

He continuat el trajecte i el treball i a l'acostar-me al carro per repetir una vegada més la buida, m'ha semblat que algú em cridava: Pssst, pssst..... No hi havia ningú al meu voltant però el murmuri continuava i ara em semblava que venia de dintre el carro. He cercat alguna bestiola que pogués estar dins, però no, no hi havia ésser vivent.

El ninot!!!!, el ninot negre que li havia caigut al cim un guinyol amb el cap axafat i la cara trencada!!!! D'ells dos venia aquell siseix que semblava la fressa que fa el vent a l'arrossegar una fulla d'arbre.... Podia ser que parlessin??

M'he pessigat per comprovar si era un somni: el dolor i l'aparició del vermell conseqüent m'han convençut de la realitat. Una mica esverat i amb el coneixement de que podia ser testimoni únic d'un succés inèdit, he acostat l'orella i sí, sí !!!!!!!!!, estaven enraonant:

(continuarà)

Josep Me Bassols

Heus ací el símbol d'una excursió que férem el dia 14 de maig de 1.972.

Es molt agradable estar entre nens i nenes desconeguts i poder conèixer llurs costums, desitjos, jocs, etc. Per a tots fou un dia estupend, encara que el que ens agradà més fou el matí pels jocs que varen tenir lloc.

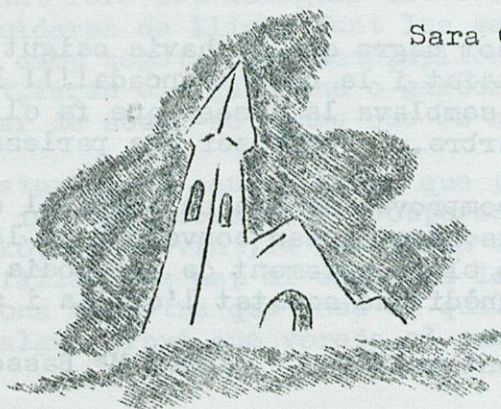
No us creieu, per aixó, que no hi hagués moments difícils ja que varen haver de caminar molt. No obstant fou un dia divertidíssim i molt deportiu. Hi hagué missa de campanya amb homilia sobre el significat de la paraula "amistat" que ens agradà molt ja que compreguérem moltes coses del significat.

Ha estat la trobada més agradable de la nostra vida i mai oblidarem un dia tan feliç:

Les amistats allà lligades no s'oblidaran mai més. Férem amistats amb nens i nenes de tot arreu.

Ens dividiren en grups i així fou molt més fàcil conèixer-nos. En el nostre grup hi havia un monitor que es deia Francesc, una nena que s'anomenava Mre Mercé, dos nens anomenats Miquel i Agustí i nosaltres dues.

Sara Oliveras i Ana Mre Abulí.-

per les boques d'aquells homes, quina esquena bruna i molla de suor reflexa lluenta els raigs del sol i acompanyada ben sovint per el tragueig del vi confortador que raja del petit barraló que passa sense treva de mà en mà.

I aquest moviment...aquest tragi...que té lloc al camp no queda pas gaire enrera del que regna a la cuina de la masia on els segadors treballen: conills esquarterats...algun pollastre...plats d'arrós...trunfes pelades...que esperen damunt els fogons que les cassoles arrenquin el bull per ésser abocats a elles per arrenjar la teca del nou àpat.....

Ni el dia de la Festa Major hi ha tan enrenou a la casa!! Bé paga el tret festejar la bona collita amb què la Providència els ha recompensat els esforços....!!!!

A V U I

Tota la coloraina de la diada de la sega ha desaparegut.

Quan la collita està a punt, arriba la màquina segadora i amb quatre passades amunt i avall, deixa el camp segat i les garbes disposades per ésser agarberades...i d'aquella abundor d'espigues que es colltorçaven i removien, empeses per l'oratge, amb petites onades com una mar riçada, no en deixa altra cosa que la monotonia del rostroll daurat arran de terra.

La feina aspra i carregosa dels segadors, avui és feta en poques hores i d'una manera més platxeriosa per una màquina conduïda per la mà de l'home.

Aventatges del progrés!!!!!!!!!!!!

M. GRATACOS.-

Vora el poble on jo vivia, cap al cantó de la resclosa, al cim d'uns marges, hi ha una casa ruïnosa i mitg feta malbé pel temps on, en aquells anys, era ocupada per l'escombriaira municipal que, segons el dir de la gent estava trastocat.

El perquè el creien aixís ara ho jutjo molt fàcil d'explicar: quan la gent no enten o no vol entendre a una persona, ja sigui perquè no segueixi la manera de pensar o d'actuar diguem-ne de societat, ja perquè sigui quelcom extranyota o be perquè porti una mena de vida en la que les xafarderies no aconseguen fer-hi llum, no s'entretenen a cercar causes ni a pensar que no tot home és igual, tot seguit dictan un veredict que no es res més que l'inici d'una sospita: Es boja.

El meu entendre aquell home no era boig ni molt menys i dir'è mes encara: sote el seu aspecte d'indesitjable i els seus fets d'esquerp s'hi amagava una intel.ligència més que normal. La brillantor dels seus ulls, sempre incisius, s'encarregava de des-cobrir-la a l'observador.

Molt possiblement que per a ell la vida no havia sigut més que una tremenda bofetada i, sense moral, va deixar-se arrastrar cap a una inconsciència que li va fer acabar la vida miserablement.

Recordo que el veia cada matí que anava a l'escola, passant amb el carro tirat per un vell cavall nafrat, recollint escombraries i els fems de terra que les besties no havien tingut temps de fer a les quadres. Mai deia res a ningú i ni tant sols mirava. La resta del dia, una vegada acabada la feina, el passava tancat a la seva cova amb la sola companyia dels seus pensaments. Morí tristament.

=====

El cel ja era fosc de núvols i ben prompta caigueren unes gotes i l'espai va dibuixar els primers llampecs, prolec d'una ruixada que s'apropava. Com que el poble era lluny encara, vàrem arrencar-nos a correr del lloc dels nostres jocs i agafarem un caminot que ens portà a la casa on vivia aquell home. Vàrem fi-carnos dins per guardar-nos del diluvi que ja estava caient i,

P A R L A R I F E R

Emd deia un capellà amic: "Els joves em demanen que tracti més sovint de problemes socials i de qüestions obreres perquè, a part de la religió, només parlo de problemes educatius i aixó, diuen, ja està massa sentit"

El vaig respondre aixís: "No hi estic pas gaire d'acord. Es evident que cal tractar el problemes de la societat que ens envolta, però el verdader problema és l'educació.

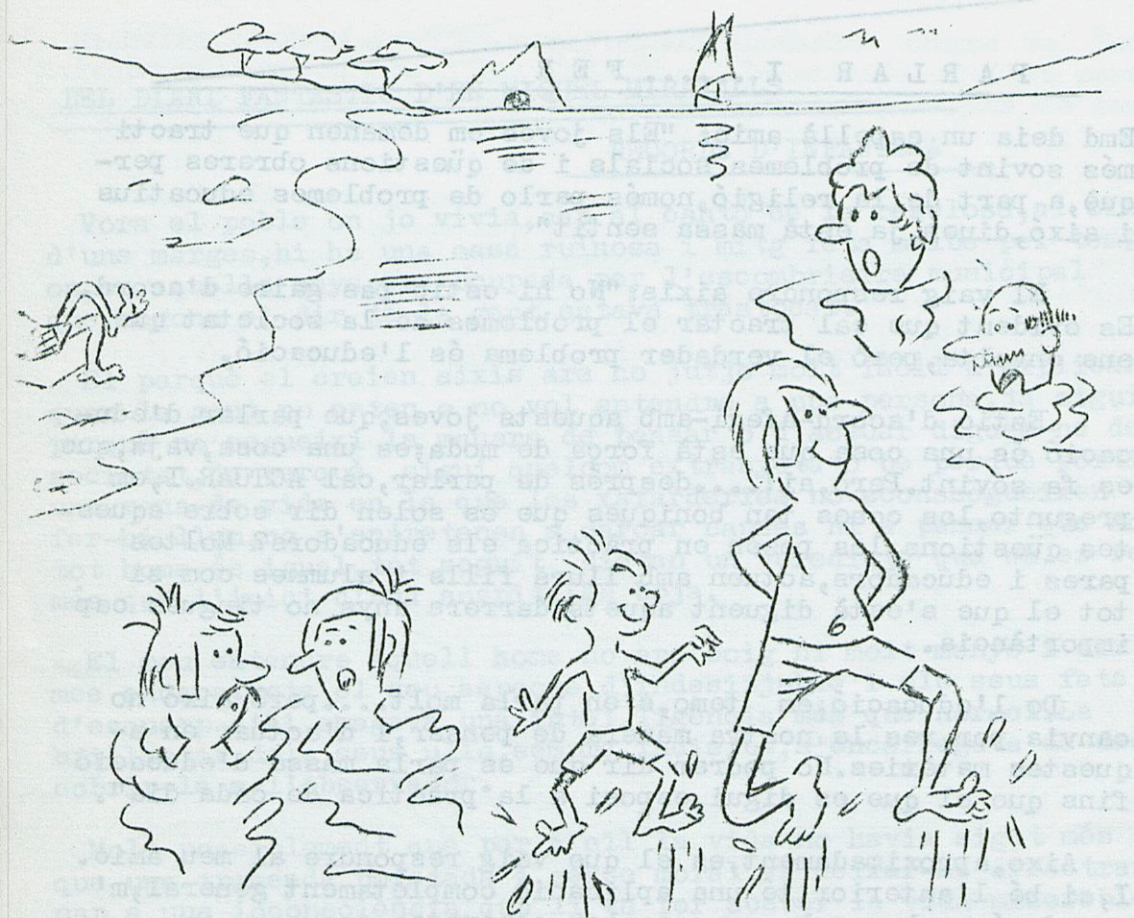
Estic d'acord—afegí—amb aquests joves, que parlar d'educació és una cosa que està força de moda; es una cosa, vaja, que es fa sovint. Però, ai!... després de parlar, cal ACTUAR. I, em pregunto, les coses tan boniques que es solen dir sobre aquestes qüestions, les posen en pràctica els educadors? Moltes pares i educadors, actuen amb llurs fills i alumnes com si tot el que s'està diguent aquets darrers anys no tingués cap importància.

De l'educació, em temo, s'en parla molt... però aixó no canvia per res la nostra manera de pensar, i d'actuar en aquestes matèries. No podem dir que es parla massa d'educació fins que el que es digui, es posi a la pràctica de cada dia".

Aixó, aproximadament, es el que vaig respondre al meu amic. I, si bé l'anterior té una aplicació completament general, m'agradarí acabar amb una cosa ben concreta:

Davant les pròximes vacances de l'estiu. ¿Tothom s'ha plantejat seriosament el problema dels nens que no tenen res a fer durant dos mesos? ¿Tothom ha pensat seriosament la importància de les Colònies per a desvetllar la personalitat de l'infant? Es un exemple.

Josep Varela Serra.—

AIXO D'ENSENYAR A NADAR ELS NENE ES UNA "TONTERIA",
ARA QUE ES L'EDAT QUE TOT HO APRENEN S'ELS POT
ENSENYAR A CAMINAR SOBRE L'AIGUA I ES MOLT MES
SEGUR!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Arriba tant enllà l'afició dels espanyols per la anomenada "Fiesta Nacional" que, fins i tot, un locutor de TV, portat per aquesta euforia irresistible, a anar a comentar el partit de "balón-mano", final de Copa de S.E., entre el Barcelona i el Marcol, va dir que prenia els "TRASTOS DE MATAR" (termes ben taurins), referint-se al micro i demás objectes per la retransmissió normal del partit.

De extreure's aquesta moda, no serà gens estrany que aviat quant veiem o escoltem algun partit de futbol sentim dir per "regate": "manoletina"; per "balón": "astado"; per "amonestado": "banderilleado"; per "expulsión": "vuelta al ruedo" i substituir "cogemos los micrófonos para retransmitir.....": "per cogemos los trastos de matar para retransmitir....."

Desde els meus 27 anys que llunyans veig els dies de la meva infantesa i mes llunyans i quasi inexistent els veig quan passo pel costat i observo els jocs dels nens que ara tenen de 8 a 13 anys: ja no es juga a la pirrossa, ni a la rutlla, ni es fan castells de sorra en el pedreguet, ni es construeixen cabanes amagades al mig d'un bardisser, ni es corquen pedres boniques (tresors de valor incalculable aleshores), ni la imaginació corre perquè els jocs d'ara ja venen definits i reglamentats.

Quins són els millors no sabria pas dir-ho, pero veig passar als nens d'ara i no m'hi reconec

FILLS IL.LUSTRES DE BESALU

PUNT I APART

JOSEP PUJOL I PUJOL .- Nasqué a Besalú el 27 de setembre del 1.778 el no gens il.lustre però sí tristament famós (degut a les maleses que cometé) Josep Pujol i Pujol, per sobrenom "Boquica"

Als anys de la seva joventut combaté contra els francesos com artiller a la Guerra de la Independència, però, atret per l'or, els serví més tart com espia.

Fou anomenat pel general Mathieu cap del cos de "Cazadores distinguidos de Cataluña" creat pels francesos, sota quin nom es centraven tots els lladres i assassins que s'allistaven amb els francesos.

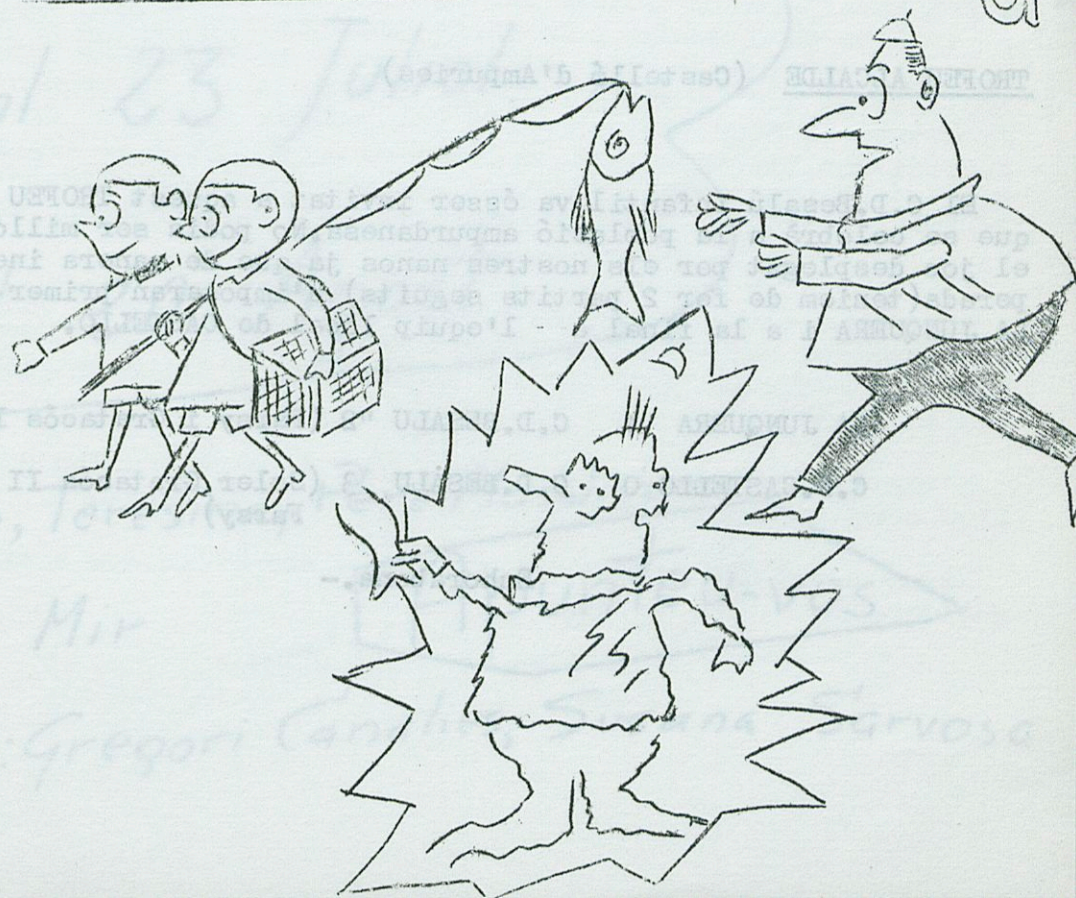
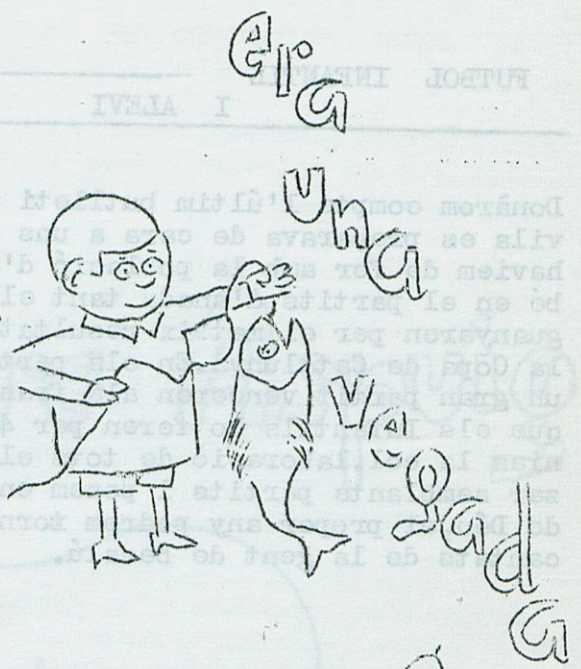
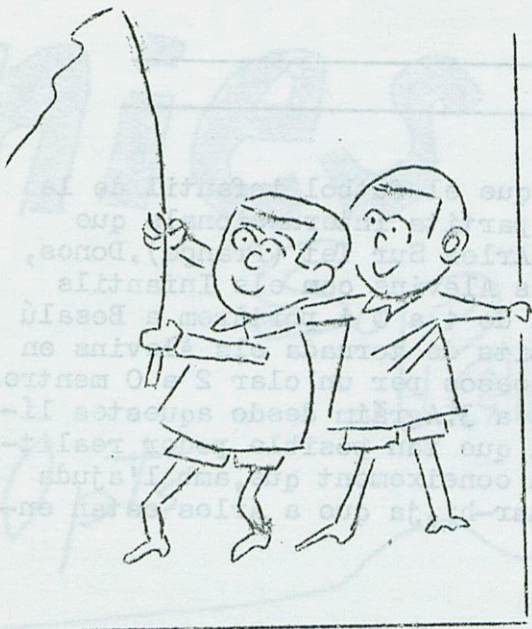
Res de bo podia esperar-se d'aquella classe de gent aixís allistada. El poble els coneixia pel nom de "Perrots d'en Boquica" i la principal missió d'ells era servir com a exploradors de les forces que operaven en aquesta comarca i, arribat el cas, combatre contra els mateixos compatriotes.

El dit cos quedà dissolt pel general Suchet i als allistats els envià a França en qualitat de presoners.

Finalitzada la guerra, el Govern espanyol demanà la extradició d'en Pujol qui fou condemnat a mort i executat a Figueres el 23 d'agost del 1.815.

Són poques les cases de camp dels nostres voltants que no estiguin esquinxades per la sang d'infelices víctimes de la cobejança d'en Boquica i del seu poc "honorable" seguici.-

dels arxius.-

Donàrem compte l'últim butlletí que el fútbol infantil de la vila es preparava de cara a uns partits internacionals que havíem de fer amb la població d'Arles Sur Tet (Franço). Doncs, bé en el partits d'anada tant els Alevins com els Infantils guanyaren per el mateix resultat de 1 a 0 i portàrem a Besalú la Copa de Catalunya. En els partits de tornada els Alevins en un gran partit vanceren als francesos per un clar 2 a 0 mentres que els Infantils ho feren per 4 a 3. Agraïm desde aquestes línias la col.laboració de tots el que fan posible poder realitzar semblants partits i posem en coneixement que, amb l'ajuda de Déu, el proper any podrem tornar-hi, ja que a Arles estan encantats de la gent de Besalú.

TROFEU ALCALDE (Castelló d'Ampuries)

El C.D. Besalú Infantil va ésser invitat a aquest TROFEU que se celebrà a la població ampurdanesa. No podia ser millor el joc desplegat per els nostres nanos ja que de manera inesperada (teníem de fer 2 partits seguits) s'imposaran primer al LA JUNQUERA i a la final a l'equip local de CASTELLO.

LA JUNQUERA 1 C.D. BESALU "2 (Farsy i Gratacós II)
C.F. CASTELLO 0 C.D. BESALU 3 (Soler, Gratacós II i Farsy)

Enhora bona.--

LA CORAL TAMBE ES VOL DEIXAR SENTIR

Assistirem el passat dissabte dia 10 de juny a l'acte d'homenatge que es celebrava a La Bisbal, commemorant els 50 anys de vida musical del mestre CONRAD SALO.

L'acte va ser complert i emotiu, amb assistència de nombrosíssima concurrència d'amics i simpatitzants que, molts d'ells, hi anaren de molt lluny, malgrat el temps que feia. L'Ajuntament de Besalú també es va sumar a dit acte aportant una placa commemorativa.

Però el millor vingué després: El concert de música catalana que ens va oferir la cobla Principal de la Bisbal en un dels locals de la població.

Va constar de 2 parts: la primera interpretant sardanes de compositors presents i no presents, però que s'havien adherit a l'homenatge, entre quines destaquem L'AMIC ABSENT, preciosa peça plena de migranya i de cants tristois i GALLINER ESVALOTAT tot al revés, una sardana humorística de molt difícil interpretació, ja que es una "obligada" per tots els instruments; Escoltant-la dona real sensació d'un garbuix confós de crits, corredisses, picotades..... un galliner esvalotat. A la segona part s'interpretaren, entre d'altres, dues peces magistrals: la sardana DEVANT LA VERGE de Morera i una glossa catalana de Joaquim Serra (no recordem el nom).

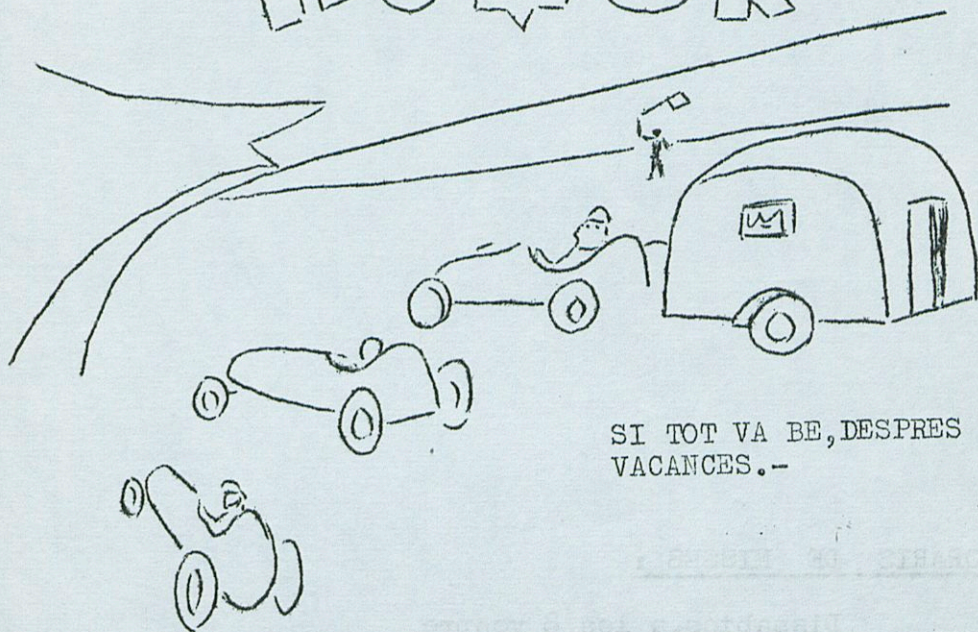
La famosa cobla-orquestra ha tornat a trobar aquell conjunt que semblava havien perdut fins i tot la tenora d'en Roura donava uns matissos molt més ben lograts que l'última vegada que els sentírem.

S'han llençat al mercat 2 discs nous de sardanes. Son 2 L.P.; l'un complet de peces d'en SALO i l'altre de variades.

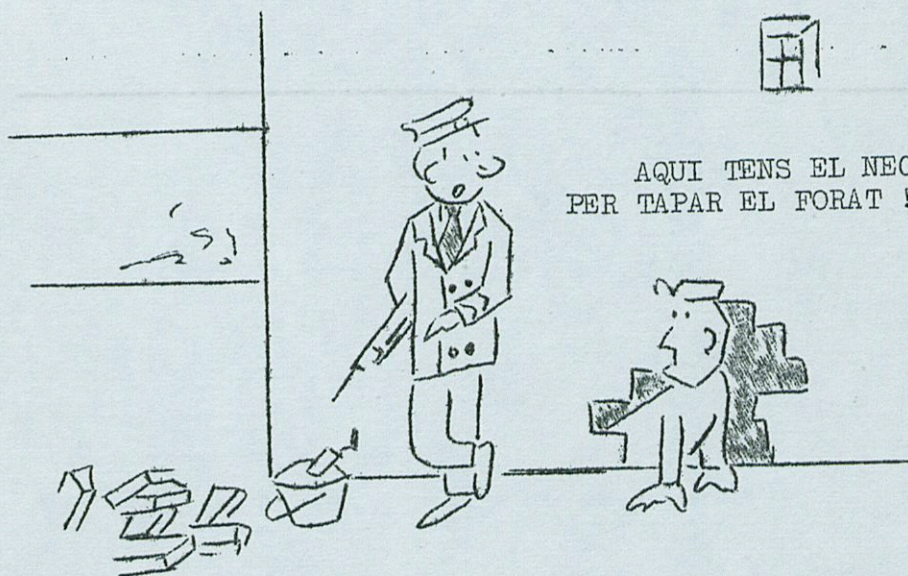
Sense haver-los sentit ens atrevim a donar-los com a discs recomenats.

LA CORAL.-

HUMOR

SI TOT VA BE, DESPRES DE
VACANCES.-

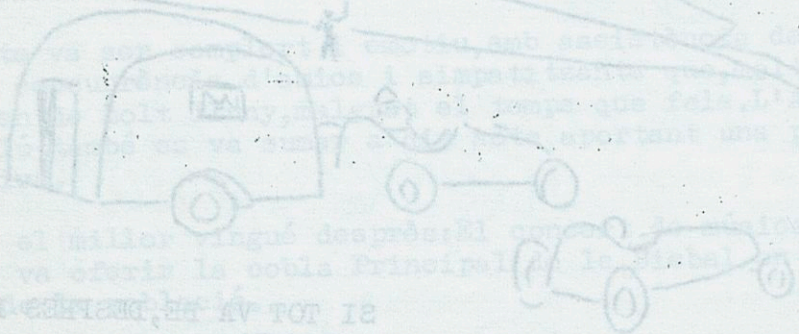

AQUI TENS EL NECESSARI
PER TAPAR EL FORAT !!!!!!!

HUMOR

Assistiran al poble i dissabte dia 10 de juny a l'acte d'homenaje a la Coral Tambe de la Bisbal, commemorant els 50 anys de vida musical del nostre coral AMIC.

L'acte va ser presidit pel Sr. ... amb un nombre de membres ... i acompanyats pel Sr. ... de la Bisbal, amb un nombre de membres ...

Però el millor va ser després: El Sr. ... que ens va oferir al riu de la Bisbal, amb un nombre de membres ...

Ve començar de 2 parts: la primera interpretant ... i la segona ...

HORARIS DE MISSES :

Dissabtes, a les 8 vespre

Diumenges, 7'30, 9 i 11 del mati

La Coral Tambe de la Bisbal, amb un nombre de membres ...

E'han llogat un nombre de membres ...

Sonó havent un nombre de membres ...

